

Marek Wnukowski

Bociek i okulary

Wydawnictwo Skrzat
Kraków

Raz pewien bocian, bardzo już stary,
zgubił, gdy fruwał, swe okulary.
Lata tak kilka godzin na niebie:
„Jak w mroku znaleźć drogę do siebie?”.

Fruwa tak bociek, w kółko się kręci:
„Gdzie ono było? Nie mam pamięci”.
Od tych zakrętów aż poczuł mdłości,
gniazda nie widzi, bardzo się złości.

A w gnieździe żona i dwoje dzieci
co chwila w niebo patrzą, czy leci.
Bardzo się martwią, w ciszy czekają,
wszyscy nawzajem się pocieszają.

